A TANÁCS AJÁNLÁSA

(2017. július 11.)

Horvátország 2017. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Horvátország 2017. évi konvergenciaprogramját

(2017/C 261/10)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 9. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) A Bizottság 2016. november 16-án elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2017. évi európai szemeszterét. Az Európai Tanács 2017. március 9–10-én jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2016. november 16-án elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést, amelyben Horvátországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor.

(2) A Horvátországra vonatkozó 2017. évi országjelentést 2017. február 22-én tették közzé. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2016. július 12-én elfogadott országspecifikus ajánlások és az előző években elfogadott országspecifikus ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései kapcsán Horvátország által elért eredményeket. Emellett magában foglalta az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálatot is, amelynek eredményeit szintén 2017. február 22-én tették közzé. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Horvátországban túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány áll fenn. Különösen 2016-ban az államadósság-ráta csökkenő pályára állt, az államadósság ugyanakkor árfolyamkockázatnak van kitéve és a költségvetés fenntarthatóságát övező kockázatok középtávon továbbra is magasak. A magánszektor adósságállománya csökkent, ám – különösen a vállalati szektorban – még mindig magas, és jelentős árfolyamkockázatoknak van kitéve. A pénzügyi szektor támogatja a fellendülést, de változatlanul fenyegetik a devizával összefüggő hitelezési kockázatok, a nemteljesítő hitelek aránya pedig továbbra is magas. A mérsékelt munkahelyteremtés, valamint a munkaerő-állomány csökkenése következtében a munkanélküliségi ráta gyorsan esik. Végezetül, az üzleti környezet nehézkessége leszorítja a termelő beruházásokat és gátolja a termelékenység növekedését.

([1]) HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
([2]) HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

(3) Horvátország 2017. április 27-én benyújtotta 2017. évi nemzeti reformprogramját és 2017. évi konvergenciaprogramját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

(4) A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó európai strukturális és beruházási alapok programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól partnerségi megállapodása és releváns programjai felülvizsgálatát és azokhoz módosítások javaslatát. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok hatékonyságát és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.

(5) A túlzotthiány-eljárás megszüntetését követően Horvátország a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához tartozik, és az adósságszabály hatálya alá tartozik. A 2017. évi konvergenciaprogramja szerint a kormány az államháztartás egyenlegét fokozatosan, a 2016-ban a GDP - 0,8 %-át kitevő mértékről 2020-ra a GDP 0,5 %-ára tervezi javítani. A középtávú költségvetési célt – amelyet strukturális értelemben a GDP - 1,75 %-ában határoztak meg – a kormány 2016-ban a tervet meghaladó mértékben megvalósította, és az (újraszámított ([2])) strukturális egyenleg 2017-ben és 2018-ban a tervek szerint éppen meg fog felelni a középtávú költségvetési célnak. Az előrejelzés szerint azt követően ismét valamelyest javul. A konvergenciaprogram azt vetíti előre, hogy az államadósság-ráta a GDP 86,7 %-ának megfelelő 2015-ös csúcsértékről folyamatosan csökkenve 2020-ra a GDP 72,1 %-ára mérséklődik. Az ezeket a költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv optimista, különösen az Agrokor, Horvátország legnagyobb magánvállalata előtt tornyosuló pénzügyi nehézségek kedvezőtlen hatása fényében, amelyekkel a program előrejelzései nem számolnak. Az Agrokor-válság a költségvetési előrejelzésekre nézve is közvetlen kockázatot jelent. Emellett a 2017-től tervezett hiánycélok eléréséhez szükséges intézkedések még nem teljeskörűen meghatározottak.

(6) A Tanács 2016. július 12-i ajánlása szerint Horvátországnak 2017-ben legalább a GDP 0,6 %-ának megfelelő éves költségvetési kiigazítást kell végrehajtania a középtávú költségvetési cél elérése érdekében. A 2016. évre az államháztartási egyenleg számottevő javulását mutató eredményadatok azt jelzik, hogy Horvátország abban az évben már elérte középtávú költségvetési célját. A Bizottság 2017. tavaszi előrejelzése alapján a strukturális egyenleg 2017-ben a középtávú költségvetési cél felett marad, annak ellenére, hogy a GDP - 0,3 %-ának megfelelő 2016-os értékről 2017-ben a GDP - 1,7 %-ára csökken. Az ajánlás szerint Horvátországnak 2018-ban tartania kell a középtávú költségvetési célt. A Bizottság 2017. tavaszi előrejelzése szerint a strukturális egyenleg várhatóan tovább csökken a GDP - 2,1 %-ára, és fennáll a középtávú költségvetési céltól való bizonyos mértékű eltérés kockázata. Az előrejelzés szerint Horvátország 2017-ben és 2018-ban meg fog felelni az adósságszabálynak. A Tanács összességében úgy véli, hogy Horvátországnak 2018-ban készen kell állnia további intézkedések megtételére a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek való megfelelés biztosítása érdekében.

(7) Horvátország költségvetési irányítási kerete nem mentes a hiányosságoktól. Még nem fogadták el a felelősségteljes költségvetési gazdálkodásról szóló új törvényt, amely a költségvetési keretrendszert, valamint a költségvetés-politikai bizottság függetlenségét és megbízatását hivatott erősíteni. Késik a költségvetési törvény módosítása, melynek célja a középtávú költségvetési keret megerősítése, valamint a költségvetési tervek módosításának szabályozása központi és helyi szinten egyaránt. A költségvetési terveket alátámasztó előrejelzések megbízhatósága továbbra is csekély.

(8) Horvátország rendszeres ingatlanadókból származó bevétele viszonylag alacsony. Ezeket a bevételeket a helyi önkormányzatok egységei szedik be az ingatlanokhoz kapcsolódó díjak formájában, e díjak számítása és alkalmazási köre terén azonban jelentős eltérések mutatkoznak. Támaszkodik a tulajdonátruházás adóztatására is, ami kevésbé hatékony. A megismételt országspecifikus ajánlások nyomon követéseként és a 2016 végi adóügyi reform részeként 2018-tól kezdődően egyes helyi díjak és adók helyét átveszi egy rendszeres ingatlanadó, amelyet öt, az ingatlan értékét nagy vonalakban meghatározó tényező alapján fognak kiszámítani. Ez az első lépés a teljes körű, értékalapú, rendszeres ingatlanadó bevezetése felé vezető úton.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17-) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

([2]) A Bizottság által a közös módszertannak megfelelően újraszámított, egyszeri és ideiglenes intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenleg.

(9) Horvátország állami finanszírozási igényei és az államadósság árfolyamkockázatoknak való kitettsége felhívják a figyelmet a megbízható finanszírozási források és a prudens kockázatkezelés fontosságára. Egy országspecifikus ajánlást követve 2017 elején elfogadták a központi kormányzat 2017–2019-es időszakra vonatkozó adósságkezelési stratégiáját. Erre három évvel a korábbi stratégia lejárta után került sor. Az államadósság-kezeléssel, és ennek keretében többek között a piacokkal való kommunikációval, a kockázatkezeléssel és a stratégia rendszeres aktualizálásával foglalkozó intézményi rendszer hiányosságokkal küzd. Az adósságra esetleg kihatással levő költségvetésen kívüli műveleteket sem fontolják meg megfelelően.

(10) A munkaerőpiaci fellendülés az utóbbi időben is folytatódott, a munkanélküliségi ráta és a tartósan álláskeresők aránya azonban továbbra is magas. Mindez alacsony és egyre csökkenő aktivitással párosul, ami jelentős kihasználatlan munkaerő-potenciálról árulkodik. Az aktivitás csökkenése 2016-ban különösen markáns volt a legjobb munkavállalási korú, alacsony iskolai végzettségű munkavállalók körében, és a munkaképes korú népesség zsugorodásából fakadt, ami az elöregedés és kivándorlás növekedése miatt következett be.

(11) A korai nyugdíjba vonulásra jogosult kohorszokban viszonylag magas az inaktivitás. A járulékfizetési időszakok rövidsége miatt a nyugdíjak szintje jelenleg és a jövőben is elmarad a megfelelőtől, és felmerül az időskori szegénység kockázata. Számos útja van annak, hogy valaki korán – akár teljes öt évvel a kötelező nyugdíjkorhatár elérése előtt – nyugdíjba vonuljon. A nyugdíjkorhatár eléréséig való munkavégzés pénzügyi ösztönzői gyengék. A munkával töltött életszakasz növelésének ösztönzését célzó bejelentett intézkedéseket nem hajtották végre. A gondozási feladatok hozzájárulnak az alacsony munkaerőpiaci részvételhez, különösen a legjobb munkavállalási korú nők közül az idősebbek körében. A formális gyermekgondozás terén hiány tapasztalható, és nagyok a regionális különbségek, a munkaszerződések pedig kevés rugalmasságot biztosítanak a munka és a gondozási feladatok közötti egyensúly megtalálásához. Jelenleg a kötelező nyugdíjkorhatár a nők esetében 61 év és 9 hónap, a férfiak esetében 65 év. A kötelező nyugdíjkorhatár közelítése és emelése lassan valósul meg, a tervek szerint a nyugdíjkorhatár 2038-ra éri el mindkét nem esetében a 67 évet. A folyamat felgyorsítása megfontolás tárgyát képezi, de még nem fogadták el. A nyugdíjrendszer kedvezőbb feltételeket biztosít a nehéz vagy veszélyes foglalkozások közé sorolt munkakörökben, valamint bizonyos szektorokban dolgozó munkavállalók számára. A horvát hatóságok felülvizsgálták a nehéz vagy veszélyes foglalkozások listáját, a szabályozást azonban még nem racionalizálták.

(12) A legfrissebb, 2015-ös adatok szerint a népesség közel 30 %-át fenyegette a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kockázata. A szociális védelmi rendszer a jogosultsági feltételek következetlenségéből, a földrajzi lefedettség széttagoltságából, az illetékes hatóságok közötti koordináció hiányából és a csekély átláthatóságból fakadó hiányosságokkal küzd a hatékonyság és az igazságosság területén. 2016-ban a GDP 0,6 %-át fordították a legszegényebb háztartásokat célzó minimumjövedelem-rendszerre. A felelősségi körök intézmények közötti újraelosztására és a jogosultsági követelmények harmonizálására irányuló tervezett reformok elakadtak.

(13) A munkaerőpiacon keresett készségek elsajátítása a foglalkoztathatóság fontos feltétele. A felnőttképzésben való részvétel igen alacsony, kevés ráfordítást szánnak az aktív munkaerőpiaci intézkedésekre, az átképzési intézkedésekre és az egész életen át tartó tanulásra, és ezek hatóköre is korlátozott. A képzés terén nem szentelnek kellő figyelmet az idősebb és alacsonyan képzett munkavállalókra és a tartósan munkanélküli személyekre, akik általában különösen nagy foglalkoztathatósági kihívásokkal szembesülnek. Az intézmények, a programok és a felnőttoktatás minőségének javítását célzó jogszabályok előkészítését későbbre halasztották.

(14) Az embereknek kellő alapkészségekre van szükségük ahhoz, hogy jó és stabil állást találjanak, és azt meg is tudják tartani, valamint, hogy sikeresen részt tudjanak venni a gazdasági és társadalmi életben. A nemzetközi felmérések adatai súlyos hiányosságokat jeleznek az alapkészségek, az alkalmazott tudományok és a matematika terén a 15 éves horvát iskolások körében. 2015 óta az oktatási, tudományos és technológiai stratégia végrehajtása részeként megkezdődött az iskolai tantervek reformja, melynek célja a tartalom és az átvihető készségek tanításának javítása. Miután az érdekelt felektől ellentmondásos reakciók érkeztek, a tanterv reformját felülvizsgálták, és a végrehajtás jelentős késedelmet szenvedett. A folyamatnak most az eredeti célkitűzésekkel összhangban kell folytatódnia. Horvátország a közelmúltban szakképzési stratégiát fogadott el. Ennek nyomán várhatóan aktualizálják majd a szakképzési tanterveket, nagyobb szerepet kap a munkaalapú tanulás, és javul a szakképzésben az oktatás minősége. A nem formális és az informális tanulás elismerésére és érvényesítésére szolgáló rendszer bevezetése függőben van.

(15) A közigazgatás területi és funkcionális széttöredezettsége hátrányosan hat a szolgáltatásnyújtásra és a közkiadások hatékonyságára. A kormányzati szintek közötti jelenlegi hatáskörmegosztás és pénzügyi kapcsolatok nem segítik elő a hatékony és igazságos szolgáltatásnyújtást a közszolgáltatások, különösen az egészségügy, az oktatás és a szociális ellátás területén. Az átfogó közigazgatási reform késedelmet szenved. A feladatok központi és helyi hatóságok közötti újraelosztásának szabályozása függőben van, csakúgy, mint az állami ügynökségek rendszerének észszerűsítése. 2017 elején a horvát hatóságok bejelentették egy munkacsoport létrehozását, amelynek feladata a szubnacionális kormányzati finanszírozásról szóló szabályozás felvázolása.

(16) A nem egységes bérmegállapítás a közigazgatásban továbbra is gátolja a bérek átláthatóságát és az egyenlő bánásmód biztosítását, valamint a közszférában keletkező bérköltségek feletti kormányzati ellenőrzést, ami kihatással lehet a gazdaság szélesebb körére is. 2017 februárjában a kormány közös iránymutatásokat fogadott el a közszférában érvényes kollektív szerződésekkel kapcsolatos tárgyalásokra és nyomon követésre vonatkozóan, a bérmegállapítás kereteinek észszerűsítését azonban 2018-ra halasztották.

(17) Az állami tulajdonú vállalatok általában alacsonyabb termelékenységgel működnek, mint a magántulajdonban lévő vállalatok, ami irányítási hiányosságokra utal. Kedvezőtlen hatással vannak az allokációs hatékonyságra és hozzájárulnak az alacsony termelékenységnövekedéshez a gazdaságban. Az elmúlt évben lassan haladt az állami tulajdonú vállalatok magánkézbe adásának folyamata. Az ilyen vállalatok – köztük az önkormányzati tulajdonban lévő vállalatok – teljesítményének és az irányítótestület elszámoltathatóságának jobb nyomon követése segítené az irányítás javítását.

(18) A Horvát Újjáépítési és Fejlesztési Bank (a továbbiakban: HBOR) fontos szerepet játszik az uniós pénzügyi eszközök és különösen az európai beruházási terv végrehajtásában. Ahhoz, hogy szerepének maradéktalanul eleget tudjon tenni, magas szintű átláthatósági és elszámoltathatósági előírásoknak kell megfelelnie. A horvát hatóságok tervei szerint független ellenőrök által végzett független eszközminőség-vizsgálatnak vetik alá a HBOR hitelportfólióját, és e vizsgálatnak 2017 végéig le kell zárulnia. A vizsgálat megállapításai alapján felülvizsgálják a bank keretszabályozását és irányítási struktúráit.

(19) A vállalkozásokat sújtó, szabályozásból eredő terhek magasak. Számos adójellegű járulék – melyek közül sokat statisztikai szempontból adóként kezelnek – teszi nehézkessé az üzleti környezetet. Egy országspecifikus ajánlást követve 2016 nyarán a kormány úgy döntött, hogy 13 adójellegű járulékot eltöröl, 11 további adójellegű járulékot pedig csökkent, a döntés végrehajtása azonban lassú. A vállalkozások életét továbbra is megnehezítik a nagy adminisztratív terhek. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében elfogadtak egy nyolc szabályozási területre kiterjedő cselekvési tervet, a végrehajtás azonban függőben van.

(20) A válság alatt tapasztalt hirtelen zuhanás után 2016-ban a beruházások fellendültek. A kedvező makrogazdasági és finanszírozási feltételek ellenére azonban a beruházások tartósabb helyreállását kulcsfontosságú szűk keresztmetszetek nehezítik. A közigazgatási hiányosságok, a nehézkes üzleti környezet, a korrupcióellenes stratégia lassú végrehajtása, a kulcsfontosságú infrastrukturális ágazatokra vonatkozó korlátozó jellegű szabályozás, valamint az erős állami jelenlét a gazdaságban hátrányosan hatnak az üzleti klímára.

(21) A szakmákra vonatkozó szabályozás modernizációja elősegítheti a munkavállalói mobilitást és hozzájárulhat a szakmai szolgáltatások árának csökkenéséhez, javítva a növekedési potenciált. Horvátországban a szolgáltatók és a szabályozott szakmák művelői, különösen az ügyvédek, korlátozó jellegű szabályozás hatálya alá estek. 2016 nyarán a kormány elfogadott egy cselekvési tervet a nem megfelelő jogszabályok helyettesítésére és modernizálására, ennek hatóköre és részletezettsége azonban korlátozott volt.

(22) Az igazságügyi rendszer minősége és hatékonysága alapvetően meghatározza az üzleti környezetet. Az elmaradások csökkentése ellenére az elsőfokú bírósági eljárások a kereskedelmi, polgári és büntetőügyekben is hosszadalmasak. A bírósági iratok elektronikus iktatása és kézbesítése révén jelentősen javulhat az igazságügyi rendszer, ezt azonban még nem vezették be. A kereskedelmi ügyekben eljáró bírók nem férnek hozzá az online nyilvántartásokhoz, és ez rontja a fizetésképtelenségi eljárások hatékonyságát. A bírósági ítéletek csak ritkán érhetők el online, továbbá korszerűsíteni lehetne az ügymenetet az elsőfokú kereskedelmi bíróságokon.

(23) A bankszektor továbbra is tőkeerős, és jövedelmezősége 2016-ban fellendült, miután 2015-ben a svájci frank alapú hiteleket átváltották euro alapú hitelekre. A nemteljesítő hitelek bruttó hitelállományhoz viszonyított aránya az utóbbi időben csökkent, de még így is magas, különösen a nem pénzügyi vállalatok körében. Úgy tűnik, hogy a mérséklődést az értékesítések, valamint a 2013-ban bevezetett progresszív és automatikus céltartalék-képzési

követelmények segítették. A közelmúlt adóügyi reformja részeként – és válaszul egy országspecifikus ajánlásra – a kormány új adóügyi megítélés alá vonta a nemteljesítő hitelek leírását. Az intézkedés hatásait szorosan nyomon kell követni. Közelről nyomon kell követni továbbá azt is, hogy a közelmúltban megreformált fizetésképtelenségi keretrendszer milyen hatékonysággal segíti a nemteljesítő hitelek szanálását.

(24) A 2017. évi európai szemeszter keretében a Bizottság elvégezte Horvátország gazdaságpolitikájának átfogó elemzését, és azt közzétette a 2017. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2017. évi konvergenciaprogramot és a 2017. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Horvátországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. Figyelembe vette nemcsak a programoknak Horvátország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy azok megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a jövőbeli nemzeti döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.

(25) A Tanács ezen értékelés fényében megvizsgálta a 2017. évi konvergenciaprogramot, és arról alkotott véleményét ([1]) különösen az alábbi 1. ajánlás tükrözi.

(26) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2017. évi nemzeti reformprogramot és a 2017. évi konvergenciaprogramot. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 1–5. ajánlás tükrözi,

AJÁNLJA, hogy Horvátország 2017-ben és 2018-ban tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Folytasson olyan költségvetési politikát, amely összhangban van a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágának követelményeivel; ami azt jelenti, hogy 2018-ban tartania kell középtávú költségvetési célját. 2017 szeptemberéig erősítse meg a költségvetési tervezést és a többéves költségvetési keretrendszert, többek között azáltal, hogy szilárdabbá teszi a költségvetés-politikai bizottság függetlenségét és megbízatását. Tegye meg az értékalapú ingatlanadó bevezetéséhez szükséges lépéseket. Erősítse meg az államadósság kezelésének kereteit, többek között az adósságkezelési stratégia évenkénti aktualizálásának biztosítása révén.

2. Szorítsa vissza a korhatár előtti nyugdíjba vonulást, gyorsítsa fel a magasabb kötelező nyugdíjkorhatárra való áttérést és hangolja össze a bizonyos kategóriákra vonatkozó nyugdíjrendelkezéseket az általános rendszer szabályaival. Javítsa a szociális ellátások összehangolását és átláthatóságát.

3. Javítsa a felnőttképzést, különösen az idősebb munkavállalók, az alacsony iskolai végzettségű munkavállalók és a tartósan munkanélküli személyek számára. Gyorsítsa fel az oktatási rendszer reformját.

4. Csökkentse a töredezettséget és javítsa a hatáskörök funkcionális elosztását a közigazgatásban, valamint fokozza a hatékonyságot és csökkentse a területi egyenlőtlenségeket a közszolgáltatás-nyújtás területén. A szociális partnerekkel konzultálva harmonizálja a bérmegállapítási kereteket a közigazgatás és a közszolgáltatások terén.

5. Gyorsítsa fel az állami tulajdonú vállalkozások és más állami eszközök leválasztását, valamint javítsa a vállalatirányítást az állami tulajdonú vállalkozások szektorában. Jelentősen mérsékelje a vállalkozások szabályozási költségekből és adminisztratív terhekből eredő terheit. Szüntesse meg azokat a szabályozási korlátokat, amelyek akadályozzák a szabályozott szakmákban való elhelyezkedést és azok gyakorlását, valamint a szakmai és üzleti szolgáltatások nyújtását. Javítsa az igazságügyi rendszer minőségét és hatékonyságát, különösen a polgári és kereskedelmi peres ügyek átfutásának lerövidítése révén.

Kelt Brüsszelben, 2017. július 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

T. TÕNISTE

([1]) Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.